

scrisoare de început | pag. 1

Părintele Adrian Făgețeanu:
„Cunoaște întâi adevărul și vei fi liber!”

editorial | pag. 3

Minciună sau Adevăr,
de Gheorghe Fecioru

noi mucenici și mărturisitori | pag. 6

Marcel Petrișor:
„Părintele Adrian - un om
cu o nemaipomenită putere de a iubi”

prăznuiri | pag. 11

Anița Nandriș-Cudla:
„Grija noastră Dumnezeu o are” (II)

școala părinților | pag. 18

Despre bani, cu mintea limpede,
de Psih. Irina Petrea

pag. 23

Wi-Fi – agresiunea invizibilă (V),
de Lect. univ. dr. Andrei Drăgulescu

știința de a iubi | pag. 27

Arhim. Simeon Kraiopoulos:
Despre iubirea autentică și falsele iubiri (I)

cauzele bolilor | pag. 31

Prof. Dr. Martin L. Pall:
5G: Un mare risc pentru sănătate (I)

cu noi este Dumnezeu | pag. 34

Mihai și Claudia Morariu-Radu:
„Dragostea e mai presus de toate” (II)

pag. 40 | cuvântul duhovnicului

Părintele Siluan din New Mexico, SUA:
„Suntem făcuți pentru comuniunea cu celălalt”

pag. 47 | mărturii

De-aș fi știut...

pag. 48 | convertiri

Părintele James Bernstein:
„Așa cum a făcut Apostolul Pavel...” (IV)

pag. 54 | minuni

„Nu uitați de Părintele Ilie Lăcătușu,
marele făcător de minuni!”

pag. 57 | dialog cu cititorii

Experiența diagnosticului în cancer:
„O neașteptată condamnare la viață” (II)

pag. 62 | cuvinte vii

Romanul adolescentului miop,
de Sergiu Ciocârlan

pag. 66 | mărturii

Într-o noapte...

pag. 68 | interviu

Părintele Christos Mukiibi din Rwanda:
„A fost greu, dar cu Domnul biruim toate!”

pag. 73 | pentru viață

„Nu puteam să oprim voia lui Dumnezeu”

pag. 75 | actualități

pag. 79 | concursuri

Revista apare cu binecuvântarea

Înaltpreasfințitului Pimen, Arhiepiscop al Sucevei și Rădăuților

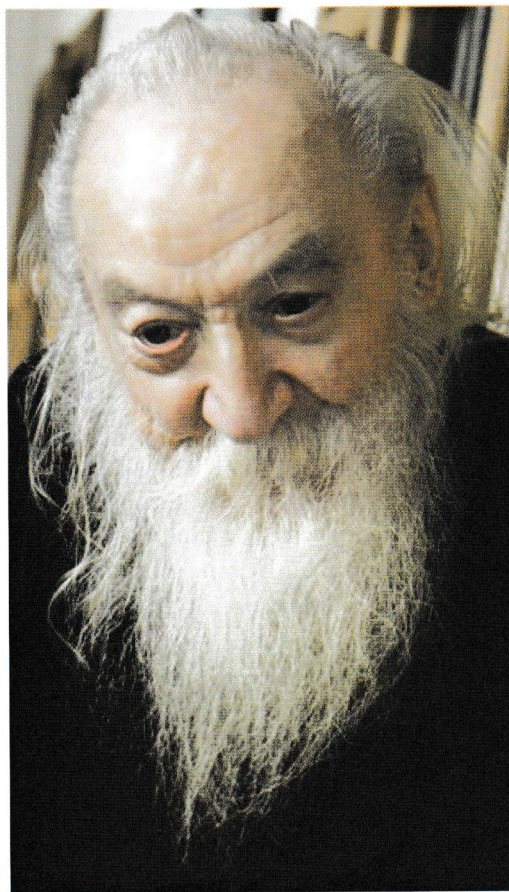
PĂRINTELE ADRIAN FĂGEȚEANU

† 27 SEPTEMBRIE 2011

„Cunoaște întâi adevărul și vei fi liber!”

Mântuitorul a spus că libertatea înseamnă să cunoști adevărul. Cunoaște întâi bine adevărul, și atunci ești liber cu conștiința ta să hotărăști orice! Când, pe timpul lui Iov, Dumnezeu a vorbit cu diavolul, i-a spus: „Vezi, diavole, Iov nu acceptă nimic din cele ce-l ispitești și-i spui tu, face numai voia Mea”. Diavolul însă I-a răspuns: „Da, fiindcă ții cu el. Ia lasă-l pe mâna mea!”. „Uite, îl las cu o condiție: să nu te atingi de sufletul lui, de conștiința lui, de liberul lui arbitru”. Deci Dumnezeu i-a spus clar: „Să nu te atingi de liberul arbitru”, nu? Acum ei trec și peste asta, de aceea și prigoana va fi mai mare. Și spune Mântuitorul că va intra un fel de panică, și dragostea creștină se va răci, se vor vinde unii pe alții, se vor urî unii pe alții, se vor ucide unii pe alții, cum a fost la Pitești. Iar metoda de la Pitești este folosită acum peste tot, în toată lumea, de către aceiași torționari, aceiași fii ai satanei.

Acum toată lumea își dă seama că a început epoca lui Antihrist și că strâmtorările vor fi mult mai grele decât cele de pe timpul marxismului. În vremea împăraților păgâni, dacă un împărat prindea pe un om de-al lui că e creștin, îi lega piciorul drept și mâna dreaptă de o cămilă, iar piciorul stâng și mâna stângă de altă cămilă și apoi mână cămilele ca să-l spintece în două de viu. Cât durează durerea aceluia spintecat de viu în două? Câteva secunde. Cât a durat durerea Maicii Domnului, când a fost despărțită de Fiul ei? Trei zile, până la Înviere. Deci, vedeți, chinul duhovnicesc durează mai mult și este mai greu, mai

„Rugăciune, rugăciune, rugăciune!”
(Părintele Adrian de la Antim)

dureros decât cel trupesc. Dar Mântuitorul spune că acela care va răbda și se va ruga până în sfârșit se va mântui.

Antihriștii de-acum care conduc toată lumea urăsc mai mult Ortodoxia chiar decât marxistii. Falsifică și Evanghelia, falsifică tot

adevărul și creează un haos, ca lumea să nu știe cum să se orienteze, să nu știe nici să-și facă, așa, un mic plan de nădejde, de apărare. Legile se schimbă vertiginos de pe-o zi pe alta, se desființează zi de zi tot ce mai are o bază legală - armata desființată, toate se vor desființa, ca să fie numai legea călăilor.

„DUMNEZEU ESTE CEL CARE UNEȘTE”

Dumnezeu este Cel care unește, iar diavolul este cel care dezbină. Diavolul a emis dictonul *Divide et impera* - acesta este sistemul diavolului și al slugilor lui. La noi în țară, cât a fost tirania comunistă, l-au folosit securiștii, care nu erau creștini, ca să-i dezbine pe creștini. În Rusia, conducerea comunistă a spus: „Nu avem nimic împotriva Bisericii, noi, ortodocșii pravoslavnici, ci suntem împotriva celor din vechiul regim”. Așa au omorât sute de milioane dintre cei vechi, pe urmă și pe ceilalți, dar mai întâi i-au împărțit în două, ca să se urască unii pe alții, să se părăscă unii pe alții, să se vândă unii pe alții. Acest sistem îl aplică peste tot.

Diavolul a încercat de multe ori să se ridice peste Tronul lui Dumnezeu și împotriva lui Dumnezeu. Prima dată în fruntea cetii a doua, a doua oară la Turnul Babel și asta-i a treia și ultima dată, când nu mai respectă libertatea de conștiință, așa cum a respectat până acum, temându-se că Dumnezeu îl trimite în fundul iadului iarăși.

Deci, cine este naiv și se încrede în acești amăgitori sau cine ajunge la o stare de panică, de teamă, poate să cadă în deznădejde și să facă ceea ce s-a prorocit. Dar cine se roagă bunului Dumnezeu și-și pune nădejdea numai în El, spune Mântuitorul că vremurile lui Antihrist se vor scurta pentru cei aleși. Pentru un bănuț se pot cumpăra doi pui de turturele, și nici o pasăre nu va cădea moartă în aer fără știrea și voia lui Dumnezeu. Iar voi, credincioșii, sunteți mult mai de preț decât

păsărelele și nici un fir de păr din capul vostru nu va cădea fără învoirea lui Dumnezeu.

„NU EXISTĂ SOLUȚIE OMENEASCĂ”

În vremurile atât de haotice pe care le trăim, tinerii și noi toți trebuie să alergăm cu toată râvna la rugăciune. Rugăciune, rugăciune, rugăciune și nădejde în ajutorul lui Dumnezeu! Se spune că Ulise călătorea pe mare cu oamenii lui, iar sirenele cu chipurile și mai ales cu cântările lor amăgitoare îi făceau pe unii să se arunce în mare după ele, și aceia mureau înecați. Atunci Ulise le-a astupat la toți urechile cu ceară, iar pe el a poruncit să-l lege de catarg. În concepția creștină, *catargul este crucea lui Hristos*, și călătorind astfel, Dumnezeu va călăuzi la liman corabia vieții noastre. Prin rugăciune ne legăm de Hristos, ne unim cu El, și așa vom putea învinge ispitele și furtunile vieții. Iar ceilalți, care nu cunosc încă Adevărul, cel puțin să-și astupe urechile, adică să nu asculte de ispita diavolului, să-și păzească simțurile și încetul cu încetul vor ajunge și ei la Lumină.

Cine-și pune nădejdea în Dumnezeu, urmând îndemnul Bisericii noastre, care zice: „Ridica-voi ochii mei la cer de unde va veni ajutorul meu, ajutorul meu de la Domnul, Cel ce a făcut cerul și pământul” *Cf. Psalmi 120:1-2*, acela va birui. Să vă rugați! „Cere și ți se va da, bate și ți se va deschide, caută și vei afla”. *Matci 7:7* Dacă nu ceri, nici Dumnezeu nu-ți dă mântuirea, căci Mântuitorul nu folosește dictatura. Numai cel ce vrea să se mântuiască se va mântui, cine se roagă, cine cere: „Doamne, ajută-mă! Doamne, curățește-mă! Doamne, întărește-mă! Nădejdea mea este Tatăl, scăparea mea este Fiul, acoperământul meu este Duhul Sfânt, Treime Sfântă, Slavă Ție!”.

Căci nu există soluție omenească, toate zbaterele omenești sunt zadarnice! ■

Minciună sau Adevăr

A trecut de-atunci mai bine de-un sfert de veac... Era prima mea vizită la Paris, când un francez, un șofer de TIR care ne luase cu autostopul, ne avertiza să nu ne încredem entuziasmat în tot ce vom vedea, căci, spunea el, în spatele tuturor vitrinelor luminoase, al tuturor plăcerilor seducătoare nu-i decât multă mizerie, multă minciună, este – și iertați-mă că trebuie să vă reprodus exact – un mare rahat. Desigur, nu am prea băgat în seamă ce ne spunea francezul, deși părea un om inteligent, vesel și deschis, și cătuși de puțin pesimist. Așa că foarte repede am uitat de avertizarea lui șocantă, inexplicabilă pentru noi, cei de-atunci, veniți să ne înfruptăm cât mai mult din desfătările culturale ale „Orașului Luminilor” – clipă la care visasem dintotdeauna.

Anii au trecut și, odată cu ei, în conștiința multora dintre noi s-a întesit tot mai mult conflictul între minciuna pe care o constataam în mass-media, în cultura de consum sau în plăcerile apetisante ale divertismentului, și adevărul în care încă mai credeam. Dar parcă niciodată ca astăzi, eu, unul, nu am trăit atât de acut sentimentul că francezul acela, cu care n-am petrecut decât câteva ceasuri din viață, spunea adevărul.

Recent, mai mulți prieteni m-au îndemnat să scriu despre cazul Alexandrei din Caracal și despre toate câte decurg din el, dar am refuzat. Le-am spus că nu aș putea să scriu altceva decât că acest caz dovedește mai limpede decât orice că în nimic nu s-a investit cu mai multă energie și mai mare eficiență în ultimii 30 de ani decât în pregătirea conștiințelor pentru intrarea într-o nouă dictatură, în dictatura minciunii. Sigur, și comunismul a fost o dictatură a minciunii, înglobând poate toate trăsăturile ce definesc o dictatură, însă

marea diferență este că atunci lumea se delimita de dictatură, i se opunea, nu se încredea în ea, câtă vreme acum nu mai știi în ce să te încrezi, pentru că minciuna te asaltează din toate părțile, iar în afara lui Hristos, adevărul pare a nu mai avea nici un referent.

Spun toate acestea nu atât pentru că aproape tot ce se scrie în mass-media și tot ce declară autoritățile în cazul Alexandrei este, după cum se va vedea mai devreme sau mai târziu, o mare minciună, ci pentru că nici de data aceasta noi, românii, nu conștientizăm că acest caz nu este altceva decât un avatar al minciunii în care trăim, deși credem că suntem liberi. Și, mai mult, dar și mai dureros, că într-un fel sau altul toți facem parte din această mare minciună.

Oare nu am auzit toți în ultimii 30 de ani că în România se face trafic de femei pentru prostituția din țară și din afară, mai ales după intrarea în Europa? Oare nu am fost martorii

propagandei mass-media pentru legalizarea prostituției, ca paravan pentru desfășurarea sub acoperire legală a aceluiași trafic cu femei? Oare nu vă amintiți de scandalul legat de adopțiile internaționale de copii, copii ale căror dosare au dispărut și care au putut fi transformați cu ușurință în organe pentru odraslele bogaților din Occident? S-a lămurit de-atunci cine este cu adevărat vinovatul?

„UN TURN BABEL LA CARE FIECARE ADAUGĂ PROPRIA-I CĂRĂMIDĂ”

Cristian Burci, patronul holding-ului „Adevărul”, a fost surprins și video negociind copii, dar s-a prescris, pentru că trecuseră, chipurile, mulți ani de atunci. Dar oare traficasă singur? Acum Cristian Burci e unul dintre milionarii români care își are partea sa la manipularea minții mulțimilor prin mass-media. „Probitatea” morală îi dă dreptul.

Mai mult, însuși Președintele țării, ales de mulți dintre noi, și soția sa au fost implicați într-un scandal cu trafic de copii, și asta este numai ceea ce a ieșit la iveală, căci traficul se face întotdeauna printr-o rețea. Cum de l-am ales, oare? Era atât de greu să aflăm adevărul dând o simplă căutare pe internet sau, dacă nu credeam celor scrise, să facem o mică investigație printr-o simplă scrisoare trimisă autorităților sesizate, pentru a afla dacă într-adevăr soții Iohannis au fost sau nu acuzați pentru traficul de copii!? Să fie, oare, și acesta un motiv pentru care Președintele României nu s-a sesizat în ultimii ani în urma dispariției a peste 2000 de femei, multe sub 18 ani, în condițiile în care Constituția țării noastre îi impunea o astfel de atitudine?!

Mă gândesc că minciuna care a ajuns azi să conducă destinele românilor sau ale majorității popoarelor lumii nu este numai un dictat al stăpânitorilor lumii noastre, ci un fel de construct, un Turn Babel la care fiecare dintre noi adaugă propria-i cărămidă, minciunile pe care le asimilăm, minciunile în care trăim.

EDITORIAL

Este drept că minciunile sunt de multe feluri. Ne mințim, de pildă, că băuturile sau alimentele așa-zis identic naturale sunt sănătoase sau nu ne fac mare rău. Ne mințim că vaccinându-ne copiii nu le punem sănătatea în pericol, deși există atâtea studii sau mărturii care afirmă contrariul. Ne mințim când zicem că, uitându-ne la televizor cu orele, ani și ani la rând, ne distrăm și ne informăm, când, de fapt, ne umplem mintea de multe mizerii și minciuni și devenim mult mai depresivi, mai anxioși. Ne mințim, bunăoară, că având cont de facebook am socializa, când de fapt acest mijloc este poate cel mai bine adaptat funcției de însingurare a oamenilor, făcându-i tot mai narcisiști și depresivi, mai ales pe tineri.

Sunt însă minciuni mult mai grave pe care le agreăm, ca să nu venim în răspăr cu opinia publică indusă de mass-media. Între acestea, sunt minciunile corectitudinii politice. De pildă, cele care promovează feminismul, libertinajul sexual, veganismul, homosexualitatea și trans-sexualismul. Faptul că românii nu au ieșit pentru a vota la referendum în apărarea familiei, sub pretextul că era referendumul lui Dragnea, ne-a arătat cel mai bine cât de receptiv este poporul român, chiar ortodocșii practicanți, la minciunile media.

Chiar vreți să vedeți care sunt cauzele proliferării traficului de fete și femei în România? În primul rând, faptul că pornografia este legalizată și acceptată social în țara noastră. Apoi, scăderea fără precedent a standardelor morale ale poporului, în ansamblul lui. Oare degradarea morală din școlile și liceele românești nu ar putea fi oprită și contracarată, dacă profesorii și părinții chiar ar dori acest lucru? De ce nu există școli în care să nu fie acceptați copiii care consumă acasă pornografie? De ce nu pot fi exmatriculați copiii sau adolescenții care își hărțuiesc sexual colegii? De ce nu pot fi interzise barurile și băuturile pentru copii și adolescenți până la o anumită vârstă? De ce nu poate fi limitat consumul de droguri, în condițiile în

care traficanții de droguri abundă cu știrea Poliției în mediile de adolescenți?

Întrebarea principală care se pune aici este de ce noi, românii, nu ne putem uni, nu ne putem asocia, ca în alte țări, ca să ne apărăm interesele comune, ca să luptăm pentru valori, pentru adevăr, mai ales atunci când nu avem nici un câștig material? Oare nu este aici multă comoditate, nu este frica de a nu ne pierde confortul, frica de nu-i supăra pe alții, de a nu păți ceva neprevăzut? Sau mai este și altceva, cu mult mai important, cu mult mai grav?

„RELATIVIZAREA ADEVĂRULUI L-A FĂCUT PE PILAT SĂ-L RĂS- TIGNEASCĂ PE HRISTOS”

V-ați gândit vreodată de ce Pilat L-a dat pe Hristos să fie răstignit, deși nu ar fi vrut s-o facă? Motivul reiese chiar din dialogul cu Mântuitorul, iar răspunsul îl avem în cuvântul Domnului, Care-i spune lui Pilat: „Eu spre aceasta M-am născut și pentru aceasta am venit în lume, ca să dau mărturie pentru adevăr; oricine este din adevăr ascultă glasul Meu” ^{Ioan 18:37}. Pentru Pilat însă adevărul este relativ, după cum reiese limpede din întrebarea pe care I-o pune retoric lui Hristos: „Ce este adevărul?” ^{Ioan 18:38}.

Faptul că nu crede într-un Adevăr absolut îl face pe Pilat să refuze să-L mai apere pe Mântuitorul, chiar dacă a constatat că este nevinovat. Așa că, deși nu ar fi vrut să-L răstignească, Îi lasă soarta în mâinile evreilor, mai cu seamă că-l amenințaseră că, eliberându-L pe Domnul, se face dușman al Cezarului. Așadar, relativizarea Adevărului și frica de stăpânitorul lumii acesteia l-a făcut pe Pilat să-L răstignească pe Hristos, deși chiar nu voia aceasta, având încredințarea că e nevinovat.

Din această perspectivă, nu poate fi socotit oare un fel de Pilat oricare dintre cei care relativizează adevărul, și prin aceasta Îl răstignesc pe Hristos? Oare când acceptăm minciuna în viața noastră, sub forma păcatelor mai mici sau mai

mari, nu Îl răstignim, de fapt, pe Hristos? Oare, când ne lipsește curajul de a ne apăra credința de frică să nu fim luați în râs, nu Îl răstignim pe Hristos? Oare când nu ne luptăm împotriva minciunii că bărbatul este femeie și femeia bărbat, știind bine că puternicii zilei nu au nici un drept să ne învețe altceva, nu Îl răstignim pe Hristos? Oare când am refuzat să ieșim la referendum pentru a apăra familia așa cum a lăsat-o Dumnezeu, nu L-am răstignit pe Hristos? Oare când ne hrănim mințile și agreăm milioanele de minciuni de la televizor, nu-L răstignim pe Hristos? Oare când ne irosim timpul vieții cu lucruri care, chipurile, ne distrează, dar ne îndepărtează de viața și mărturisirea creștină, nu Îl răstignim pe Hristos?

Desigur, există milioane de idei, comportamente, vestimentații, gesturi și mentalități care relativizează adevărul Evangheliei și ne fac să-L răstignim tăcut pe Hristos în propria noastră conștiință și în fața celorlalți. Toate acestea nu sunt altceva decât cărămizile puse la zidirea Marelui Babilon, o lume emina-mente a înșelării, a tatălui minciunii. Să nu mai arătăm, așadar, cu degetul în altă parte, să nu ne mai mirăm că mai marii zilei sunt striviți de presiunea de a minți împotriva lui Hristos, când și noi mințim, cel puțin prin omisiunea mărturisirii lui Dumnezeu în viața noastră și înaintea oamenilor.

Dacă vrem însă ca adevărul, binele și frumosul să se simtă din nou acasă între români, nu este decât o singură cale - aceea de a crede cu toată puterea că Hristos este Adevărul și să ne luptăm deopotrivă să ascultăm cuvântul Lui. Dacă am face astfel, sunt convins că francezi, olandezi, belgieni sau chiar americani vor emigra în România, nu atât pentru a o duce mai bine, cât pentru a trăi în Adevăr. ■

Gheorghe Fecioru